ไปขึ้นเขาใหญ่ส่องสัตว์กันเถอะ

Freeman

โดยปกติแล้วผมเองก็ได้ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสัตว์อยู่หลายชนิด ศึกษากันตั้งแต่ยุคหนังสือที่ใช้กระดาษจนกระทั่งถึงยุคอินเทอร์เน็ตในปัจจุบัน แต่การศึกษาชีวิตสัตว์ผ่านหน้าจอคอมพิวเตอร์โดยใช้อินเทอร์เน็ตนั้น ดูจะขาดชีวิตชีวากระไรอยู่ ผมจึงเกิดความคิดในสมองขึ้นว่า เราน่าจะตัดสินใจเดินทางไปหาป่าสักแห่ง เพื่อได้เห็นถึงชีวิตสัตว์ป่าจริงๆ และจุดมุ่งหมายปลายทางที่ผมคิดได้ก็คือที่ "เขาใหญ่" ไงละครับ

ช่วงที่ผมเขียนคอลัมน์อยู่นี้สถานศึกษาต่าง ๆ ก็เปิดภาคเรียนกันหมดแล้ว รถราก็ยังติด ควันพิษก็ยังคละคลุ้งอยู่เหมือนเดิม ก็ต้องขอฝากความหวังที่จะได้เห็นกรุงเทพฯ ดีขึ้นกว่าเดิมไว้กับท่านผู้ว่าฯคนใหม่ของเราด้วยครับ

เกริ่นมาเสียยืดยาวเข้าเรื่องของเรากันดีกว่า หลาย ๆ ท่านอาจจะเคยได้ไปเที่ยวเขาใหญ่กันมาบ้างแล้ว ก็อย่าหาว่าผมเอามะพร้าวห้าวมาขายสวนเลย เผื่อเอาไว้ให้อีกหลาย ๆท่านที่ยังไม่เคยไปได้ลองอ่านดู

บ่ายวันเสาร์หลังจากที่ผมก้มหน้าก้มตาสะสางงานที่คั่งค้างอยู่จนเสร็จเรียบร้อย ก็จัดแจงเก็บข้าวของขึ้นรถ(ของแม่ผมน่ะครับ) โดยมีโปรแกรมสั้น ๆคือจะไปค้างคืนที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่สักคืน คิดซะว่าให้รางวัลกับตัวเองที่สู้อุตสาห์ขยันขันแข็งทำงานมาตลอดสัปดาห์(ผมหาเรื่องเที่ยวน่ะครับ) Trip นี้ผมมีพรรคพวกร่วมก๊วนมาด้วยอีก 2 นาย ผมขับรถหนีกรุงเทพฯออกมาทางรังสิต เพื่อที่จะออกเดินทางต่อไปตามเส้นทางสายนครนายก-ปราจีนบุรี ยังไม่ทันถึงสระบุรีดีนัก ฝนก็เริ่มตกหนัก ทำให้ผมต้องลดความเร็วลงบ้าง ก็เพื่อสวัสดิภาพในการเดินทาง ผมถือคติว่ามาช้ายังดีกว่าไม่(มีโอกาส)มาน่ะครับ กว่าผมจะมาถึงอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ก็ปาเข้าไปเกือบ 5 โมงเย็นแล้ว อันที่จริงถ้าทัศนวิสัยในการเดินทางดีไม่มีฝนฟ้ามารบกวนแล้วล่ะก็ใช้เวลาเพียง 2 ชั่วโมงเศษเท่านั้นเอง

บริเวณทางขึ้นอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่มีร้านอาหารมากมายตั้งอยู่สองฟากฝั่งถนน มีบางร้านที่ผมได้เคยใช้บริการตั้งแต่ยังเป็นหลังคามุงจาก จนเดี๋ยวนี้ผ่านไปแค่ไม่กี่ปีกลายเป็นหลังคามุงกระเบื้องไปแล้ว ดูเอาเถอะครับว่านักท่องเที่ยวนิยมมาที่เขาใหญ่กันเยอะจริง ๆ รสชาติของอาหารแต่ละร้านนั้นผมว่าพอ ๆกัน สุดแท้แต่ใครจะนิยมอาหารประเภทไหนก็เลือกกันตามใจชอบ

ส่วนพวกผมนั้นแวะหามื้อเย็นกันที่ร้านประจำ ตอนนี้ฝนเริ่มขาดเม็ดแล้ว อากาศกำลังเย็นสบาย ได้ข้าวสวยอุ่น ๆ กับข้าวถูกปากสัก 2-3 อย่างให้พออิ่มท้อง มีเพื่อนที่คุยกันถูกคอ แล้วยังมีตะวันทอแสงสีอ่อนก่อนจะทิ้งตัวลงพักผ่อนหลังทิวเขาให้ได้ชมกันอีก ทำเอาผมลืมกรุงเทพฯ ไปสนิทใจ

พวกผมมีเวลาชื่นชมกับแสงสนธยาหลากสีอยู่ไม่นานนัก เพราะมันสวยแกมบังคับอยู่ในที สรุปคือพวกผมต้องรีบไปติดต่อขออนุญาตกางเต็นท์พักค้างคืนที่จุดผ่านทางก่อนหกโมงเย็นนั่นเอง ถ้าใครมาถึงช้าล่ะก็ ต้องลองอ้อนเจ้าหน้าที่เอาเอง(ผมก็เคยทำอยู่บ่อย ๆไป ปกติแล้วพวกพี่ ๆเค้าใจดีนะ) ก่อนจะผ่านเข้าอุทยานฯก็ต้องชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดไว้ โดยส่วนตัวแล้วผมว่าไม่แพงเลย เมื่อเทียบกับสิ่งที่จะได้รับกลับไป ถัดจากจุดชำระเงินไปเล็กน้อย ก็เป็นศาลเจ้าพ่อเขาใหญ่อันเป็นที่สักการะของเจ้าหน้าที่ทุกคนในอุทยานฯ หรือแม้แต่ผู้ที่เดินทางผ่านไปมา ซึ่งพวกผมเองก็ไม่เคยลืมที่จะแวะบอกกล่าวท่านทุกครั้งที่ได้มา

พวกผมรีบจัดแจงกางเต็นท์ทันทีที่มาถึงจุดกางเต็นท์ผากล้วยไม้ ก่อนที่แสงสุดท้ายจะจางหายไป โธ่! กางเต็นท์ตอนมืด ๆ มันสนุกที่ไหนล่ะครับ ดูเหมือนว่าวันนี้จะมีผู้มาใช้บริการธรรมชาติกันหนาตาเป็นพิเศษ ถ้ามาดีก็ดีอยู่หรอกครับ ผมนึกภาวนาอยู่ว่าขออย่าได้เจอเลยไอ้พวกซิ่งฉับทัวร์ภาคสองตอน (น.. ส่งมาเกิดน่ะ) เมื่อจัดแจงเรื่องที่หลับที่นอนและสัมภาระเรียบร้อยแล้วพวกผมก็นั่งพักอยู่สักครู่รอเวลาที่เหมาะสมเพื่อที่จะออกไปส่องสัตว์กัน

ช่วงกลางคืนของเขาใหญ่นั้นน่าศึกษาไม่แพ้กลางวันเลยทีเดียว เพราะบรรดาสัตว์น้อยใหญ่ที่หาดูได้ยากในเวลากลางวันมักจะออกมาเดินทอดหุ่ย* กันอย่างสบายอารมณ์ในเวลากลางคืน ถ้าไม่โชคร้ายจนเกินไปอย่างน้อยก็ต้องได้เห็นกวางเดินเล็มหญ้า(ไม่ได้เดินทอดหุ่ย อย่างที่ผมว่าหรอก) หรือ

ทอดหุ่ย: อาการที่นอนหรือเดินปล่อยอารมณ์ตามสบายโดยไม่มีวิตกกังวลอะไร

ไม่ก็นั่ง ๆ นอน ๆ อยู่บ้างล่ะ อันนี้ก็ต้องแล้วแต่ว่าดวงใครจะสมพงษ์กับตัวอะไร (ลองคิดดูเถอะถ้า พวก ส.ส. ออกมาส่องสัตว์น่าจะได้เจอตัวอะไร? คุณคิดเหมือนผมไหมครับ...ฮา) อย่างครั้งแรกที่ผมได้มาเห็นกวางตัวจริงเป็น ๆ เดินเล็มหญ้าอยู่ริมทางผมก็ตื่นเต้นจนออกนอกหน้าแล้ว มันต่างจากการดูสัตว์ที่ถูกขังอยู่ในกรงมากเลย

เวลา 2 ทุ่มโดยประมาณ พวกผมก็เริ่มออกตระเวนส่องสัตว์กัน สิ่งที่พึงระวังและพึงปฏิบัติในการส่องสัตว์ก็คือ ไม่ควรส่อง spotlight เข้าที่บริเวณตาของสัตว์โดยตรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับสัตว์ใหญ่อย่าง ช้าง เพราะจะทำให้มันรำคาญและเดินหนีไปในกรณีที่ผู้ส่องโชคดี หรืออีกกรณีหนึ่งมันอาจจะตรงเข้ามาระบายอารมณ์กับผู้ส่องได้ง่าย ๆ ถ้าจะให้ดีแล้วควรจะติด filter สีแดงเพื่อกรองแสงและช่วยลดแสงที่จะไปกระทบกับตาสัตว์ได้ อีกข้อหนึ่งที่ควรระวังก็คือ ไม่ควรขับรถไล่ต้อนหรือบีบแตรใส่พวกเขา เพราะนั่นถือเป็นการรบกวนและดูหมิ่นสถาบันสัตว์อย่างรุนแรง ส่วนข้อปลีกย่อยอื่น ๆ ก็มีอย่างเช่น ไม่ควรเร่งเครื่องหรือใช้เครื่องยนต์ที่มีเสียงดัง ตลอดจนไม่ควรขับรถเร็วเกินไป เพราะอาจจะเกิดอันตรายทั้งกับตัวท่านเองและอาจจะชนสัตว์ที่เดินตัดหน้ารถได้ ประเด็นหลังนี่มีให้เห็นอยู่บ่อย ๆ

อย่างในคืนนี้พวกผมก็ได้มาพบช้างแม่ลูกคู่หนึ่งตรงเกือบ ๆ ถึงฝั่งปราจีนแน่ะครับ เรียกว่าต้องหากันนานอยู่พอสมควร ตอนแรกผมเห็นกองอุจจาระของมันก่อน (ช้างเป็นสัตว์ที่กินง่ายถ่ายคล่องมาก มันชอบทิ้งเรี่ยราดไว้ให้ดูต่างหน้าเป็นประจำ) ผมก็ขับตามรอย(อึ)มันไปเรื่อย ๆ จนได้ยินเสียงมันมาแต่ไกล พวกผมก็ขับต่อไปช้า ๆ จนได้เห็นสองแม่ลูกนั้นหยุดหาอาหารอยู่ข้างทาง ตัวแม่นั้นใช้งวงรวบเอาใบไม้มาป้อนลูกของมันอย่างทนุถนอม แต่ก็ไม่วายจะหันรีหันขวางกลับมาทางพวกผม นั่นเป็นสัญชาติญาณในการระวังภัยที่มีอยู่ในสัตว์ทุกชนิด โดยเฉพาะตัวที่พึ่งมีลูกอ่อนจะตื่นตัวเป็นพิเศษ ผมรู้สึกประทับใจมากกับภาพที่ได้เห็น ผมเองก็เคยเห็นช้างมาบ่อยแล้วแต่ไม่เคยได้เห็นพวกเขาในกริยาอาการที่น่ารักน่าเอ็นดูเท่านี้มาก่อนเลย ตัวแม่คอยส่งเสียงดังอยู่เป็นระยะ ๆ เหมือนจะเป็นการเตือนให้พวกผมรู้ว่าเธอรักและหวงลูกน้อยของเธอมากแค่ไหน แหมใครจะกล้าเข้าไปแตะล่ะครับ พวกผมจอดรถลงไปดูโดยทิ้งระยะห่างไว้พอสมควร ก็เอาแค่พอเห็นราง ๆ ไม่อยากจะเข้าไปรบกวนพวกเขาให้มากกว่านี้

ขณะที่พวกผมกำลังอิ่มเอิบกับความรักของแม่ลูกคู่นั้นอยู่ ไม่นานนักก็มีรถเก๋งฮอนด้า ซีวิครุ่นใหม่ปะท้ายด้วยทะเบียนกรุงเทพฯ เข้ามาจอดเทียบกับอีแก่ของแม่ผมอย่างไม่กลัวจะเป็นบาดทะยัก คนขับเป็นวัยรุ่นเพศชายใส่หมวกทำไมไม่รู้ แดดก็ไม่มีสักหน่อย...ผมนึกนินทาในใจ น้องคนนั้นตรงเข้ามาหาผมในขณะที่สาว ๆในรถคุยกันเสียงเจี๊ยวจ๊าวจนดังออกมานอกรถ

"เจออะไรหรือครับพี่ ?" น้องคนนั้นถามผม

"ช้างครับ ช้างแม่ลูกอ่อน"ผมตอบเสียงราบเรียบพลางสาดไฟไปให้เขาได้เห็นในสิ่งที่พวกผมกำลังปลาบปลื้มกันอยู่ แค่เห็นราง ๆเท่านั้นแหละครับท่านผู้อ่าน สาว ๆ กรี๊ดกันให้ลั่นรถ นี่ถ้าได้เห็นชัดๆคงเป็นลมตายกันทั้งรถ ผมนึกนินทาในใจอีกครั้ง

"ทำไมไม่เข้าไปส่องดูใกล้ ๆ ล่ะครับพี่ อย่างนี้ไม่จ๊าบเลย" น้องชายคนนั้นพูดมากจัง ผมนึกนินทาในใจอีกแล้ว (นิสัยไม่ดีเลยนะผมเนี่ย)

"มันเป็นการรบกวนพวกเขานะครับ แล้วก็อันตรายด้วย" ผมพยายามอธิบายให้แกฟัง ถึงตอนนี้พวกสาว ๆ บนรถก็ลงมาสมทบด้วยพวกเธออยู่ในชุดเสื้อรัดรูปกางเกงขากระดิ่ง พิมพ์นิยมของวัยรุ่นปัจจุบัน ผมหวังจะเห็นพวกเธอตามห้างสรรพสินค้ามากกว่าที่เขาใหญ่โดยเฉพาะอย่างยิ่งในตอนนี้

"ไม่เป็นไรมั้งพี่ มันไม่เห็นเราหรอกค่ะ ช้างมันสายตาสั้นนี่คะ ขับรถเข้าไปดูใกล้ ๆ ก็ได้" น้องสาวคนหนึ่งเอ่ยขึ้นเหมือนจะลองภูมิกับผม ผมเองก็ไม่รู้ว่าจะอธิบายให้น้อง ๆ แกเข้าใจได้อย่างไรจึงได้แต่ส่ายหัวและตอบเธอไป

"อ๋อ! เออ..ใช่ครับ ช้างมันสายตาสั้น สั้นมากครับ มันชอบเห็นรถเป็นลูกบอลอยู่เรื่อย มันเลยพลิกรถเล่นอยู่บ่อย ๆ" ว่าแล้วพวกผมก็ขอตัวออกรถต่อทันที ไม่รู้ว่าน้อง ๆ จะเข้าใจที่ผมพูดหรือเปล่านี่ถ้าตอนขากลับ มีรถซีวิคพลิกหงายอยู่ล่ะก็แสดงว่าแกไม่เข้าใจที่ผมพูดแน่ ๆ

จุดส่องสัตว์ในเขตอุทยานฯ นั้นมีอยู่มากมาย ทั้งตามแหล่งดินโป่งต่างๆ เช่นโป่งชมรมเพื่อน โป่งเครื่องบินตก หรือแม้แต่ตามหนองน้ำและทุ่งกว้างต่าง ๆ จะมีดาราน้อยใหญ่ออกมาเดินเฉิดฉายให้เห็นกันอยู่แทบจะทุกคืน อาจจะมีบางตาไปบ้างในช่วงฤดูผสมพันธ์ ซึ่งมันจะจับคู่กันไปดื่ม

น้ำผึ้งพระจันทร์กันตามพุ่มไม้ใบบัง หรือซอกหลืบแห่งขุนเขาดงพญาเย็นแห่งนี้ ผมว่าสัตว์พวกนี้ก็มีความโรแมนติคอยู่ในหัวใจเหมือนคนเรานี่แหละ ถ้าเป็นช่วงเวลาสำคัญอย่างนั้นก็อย่าไปรบกวนคู่บ่าวสาวเลยครับ

สัตว์ที่หาดูยากมากๆ ก็คงจะเป็นพวกกระทิง และเสือชนิดต่าง ๆ ซึ่งบรรดานักเดินป่าศึกษาธรรมชาติต่างก็ใฝ่ฝันอยากจะได้เห็นตัวจริงให้เป็นบุญตาสักครั้ง แต่ก็ต้องผิดหวังกันเป็นส่วนใหญ่ โดยเฉพาะพวกเสือชนิดต่าง ๆ นี่หาดูยากมากครับ ผมเคยสอบถามกับเจ้าหน้าที่บางท่านซึ่งทำงานอยู่ในอุทยานฯนี้มา 4-5 ปีแล้วก็ยังไม่เคยได้เห็นตัวมันเลย จะมีบ้างก็แค่มาทิ้งรอยเท้าเอาไว้ให้เสียวสันหลังเล่น ก็เขาเป็นถึงเจ้าแห่งนักล่านี่นาจะมาเดินกันให้เห็นจะแจ้งเป็นไม่มีซะล่ะ พวกผมเองก็ตั้งความไว้ว่าจะได้เห็น (ในระยะอันสมควร) อยู่เหมือนกัน

คืนนี้เองในระหว่างทางที่พวกผมจะกลับที่พักที่ผากล้วยไม้ ทั้งๆ ที่ผมดับ spotlight แล้วแท้ ๆ แต่ไฟหน้ารถของผมก็ยังสาดไปกระทบกับประกายตาสีแดงคู่หนึ่ง ซึ่งเป็นลิขสิทธิ์เฉพาะของบรรดาสัตว์กินเนื้อเท่านั้น (สัตว์กินพืชจะมีประกายตาเป็นสีเหลือง) ผมต้องเปิด spotlight ขึ้นอีกครั้งพร้อมทั้งขับรถเข้าไปหาจุดสีแดงคู่นั้นอย่างระมัดระวัง (ผมบรรยายได้ตื่นเต้นดีไหมครับ ผมจำมาจากหนังสือเรื่องป่าๆ ดงๆ น่ะครับ) แล้วพวกผมก็ได้พบกับเจ้าของสายตาคู่นั้น เจ้าแมวดาวตัวน้อย(น้อยเหรอ..ใหญ่กว่าแมวบ้านอีกนะ) เธอนั่งสงบอยู่ในพงหญ้าข้างทางอย่างไม่เกรงกลัวพวกผมแม้แต่น้อย เธอเชิดหน้าขึ้นมองมาทางพวกผม และนิ่งอยู่อย่างนั้นทำให้พวกผมได้ชื่นชมเธอทางสายตาอยู่ชั่วครู่ เราสบตากันอีกครั้งก่อนที่เธอจะครางด้วยความรำคาญและเดินหายเข้าไปในพงหญ้ารกนั่นเอง พวกผมตื่นเต้นกันจนทำอะไรไม่ถูก มัวแต่คุยกันจนลืมบันทึกสถานที่ที่พบเธอไปเสียสนิท เอะอะกันลั่นรถเลยทีเดียว เอาเถอะถึงไม่ได้เจอพี่ใหญ่ก็ดูน้องเล็กไปพลาง ๆ ก่อนก็ยังดีใช่ไหมครับ

พวกผมกลับถึงผากล้วยไม้กันด้วยอาการสุขใจเต็มที ยังคุยจ้อกันถึงเจ้าป่าตัวน้อยเมื่อครู่กันไม่ขาดปาก แต่เมื่อพวกผมเปิดประตูรถออกมาก็พบว่าความอิ่มเอมเมื่อครู่กำลังจะถูกทำลายลงในอีกไม่กี่นาทีข้างหน้า เสียงกีตาร์ เสียงเคาะขวด และเสียงตะเบ็งร้องของคนไร้การศึกษาดังลั่นมาแต่ไกล มันมากันอีกแล้วครับ พวกฉิ่งฉับทัวร์พวกนี้ หาดูได้ตามแหล่งท่องเที่ยวทั่วไป น่าจับมาผ่าสมองศึกษากันสักตัวสองตัวนะ ผมอยากรู้จังว่าในสมองคนพวกนี้มีรอยหยักหรือเปล่า ผมพยายามทำความเข้าใจอยู่หลายครั้งว่าการมาเที่ยวมาพักผ่อนกันมันก็ต้องมีสนุกเฮฮาเป็นธรรมดา แต่นี่มันเกินขอบเขตไปมาก ไม่เกรงใจคนก็น่าจะเกรงใจสัตว์มันบ้าง

4 ทุ่มกว่า ๆ แล้ว พวกผมยังไม่ได้รับอนุญาตให้นอน เพราะบรรดาพณฯ ท่านทั้งหลายยังคงเมามันอยู่กับการร้องเพลงเพื่อชีวิต (ไม่รู้ว่ามันลำเค็ญอะไรกันนักกันหนา) ใครมาบ่อย ๆ ก็มักจะร้องตามได้โดยไม่ได้ตั้งใจ พวกผมก็ดวงดีเหลือเกินไปกางเต็นท์เอากลางวงอย่างเหมาะเจาะถ้าเป็นคอนเสิร์ตก็เรียกว่าติดเวที (นรก) ล่ะครับ

เห็นหน้าตาซื่อ ๆอย่างนี้ อย่าได้เผลอเชียวนะครับ

ในที่สุดก็ต้องหนีออกมาคุยกันไกล ๆ เพราะมันหนวกหูจนเกินทน พวกผมบังเอิญได้พบกับ พี่ต้า เจ้าหน้าที่อุทยานฯ ซึ่งพวกผมเองรู้จักกับแกอยู่ก่อนตั้งแต่ครั้งที่เคยให้แกนำทางเข้าไปค้างคืนในป่าเขาใหญ่เมื่อหลายเดือนมาแล้ว(เอาไว้ผมจะเล่าให้ฟังในคราวต่อไปถ้ายังไม่เบื่อกันเสียก่อน) ผมก็เข้าไปทักทายแกด้วยความคุ้นเคย สักครู่พี่ต้าก็ยกนาฬิกาขึ้นดู ตอนนั้นเป็นเวลา 5 ทุ่มตรง แล้วแกก็ขอตัวไปทำงานต่อ ผมก็ยังงงอยู่ว่าทำงานอะไรกันดึกป่านนี้แล้ว พี่ต้าและพี่ ๆเจ้าหน้าที่คนอื่น ๆ อีกจำนวนหนึ่งเดินตรงเข้าไปในลานคอนเสิร์ตนั่น และแล้วเสียงกีตาร์และเสียงร้องบาดหูก็ค่อยเงียบลงไป จนเหลือแต่เสียงพูดคุยกันให้พอได้ยินอยู่ประปรายเท่านั้น ผมปลาบปลื้มปีติเหลือจะเอ่ยที่ทางอุทยานฯ มีนโยบายตั้งกำหนดเวลาอย่างนี้ขึ้น ตรงนี้ผมต้องขอขอบคุณจากใจจริงครับ อย่างน้อยก็ยังพอมีเวลาเหลือให้ผมได้นอนอาบแสงดาวและฟังเสียงหรีดหริ่งร้องเพลงธรรมชาติบ้าง

ผมตื่นค่อนข้างสายในเช้าวันอาทิตย์ ผมค่อย ๆ รูดซิปเต็นท์ลงเพื่อให้แสงแดดและลมเย็นภายนอกได้ล่วงล้ำเข้ามาในเต็นท์ ผมมองออกไปเห็นหมอกจาง ๆ ลอยตัวลงต่ำเหมือนผ้าผืนบางที่คลุมป่าทั้งป่า เสียงนกร้องแว่วมาแผ่วๆ เหมือนจะต่อว่าที่ผมยังคงนอนนิ่งอยู่ ผมสูดกลิ่นละอองน้ำค้างและกลิ่นอายของป่าเข้าอย่างช้า ๆ และรู้สึกเสียดายที่จะต้องหายใจออก ผมค่อยๆ ขยับตัวอยู่ในถุงนอนอย่างเกียจคร้าน ก็บรรยากาศสบาย ๆ อย่างนี้มันน่ารีบตื่นเสียเมื่อไหร่ล่ะ แต่สำหรับท่านที่ยังไม่เคยมาที่นี่ ผมแนะนำว่าควรจะตื่นแต่เช้า พระอาทิตย์ขึ้นที่นี่สวยไม่แพ้ที่ไหนๆทั้งนั้น โดยเฉพาะหลาย ๆ ท่านที่ชอบถ่ายภาพนั้นเตรียมฟิลม์ไว้เยอะ ๆเลยครับ ในอุทยานฯนี้มีมุมสวย ๆให้ท่านได้เก็บภาพอยู่มากมาย รับรองไม่ผิดหวังครับ

ตามโปรแกรมของผมอย่างน้อย วันนี้จะต้องได้แวะชมจุดที่น่าสนใจอีกสัก 2-3 แห่ง ก่อนที่จะออกเดินทางกลับในช่วงบ่ายหรือเย็น จุดท่องเที่ยวต่างๆ ในเขตอุทยานฯนั้นอยู่ไม่ห่างกันนักและหาไม่ยากเลย มีป้ายบอกทางระบุไว้

ดูกันชัด ๆ อีกภาพหนึ่ง ของน้ำตกเหวสุวัต

อย่างชัดเจน และในปัจจุบันนี้ทางอุทยานยังได้มีการนำรถจักรยานภูเขาซึ่งกำลังเป็นที่นิยมในหมู่นักท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มาให้บริการแก่นักท่องเที่ยวที่ต้องการสัมผัสธรรมชาติอย่างใกล้ชิด(แต่เหนื่อยนะ) ติดต่อได้ที่จุดบริการนักท่องเที่ยวครับ

แหล่งท่องเที่ยวที่ไม่ควรพลาดก็เห็นจะเป็น น้ำตกเหวสุวัต และน้ำตกเหวนรก ซึ่งมีนักท่องเที่ยวนิยมมาเที่ยวชมกันมาก น้ำตกเหวสุวัตนั้นไม่สูงนัก และไม่น่าเป็นอันตราย มีอาณาบริเวณกว้างขวางเหมาะแก่การลงเล่นน้ำได้ ส่วนน้ำตกเหวนรกนั้นค่อนข้างจะต้องใช้ความระมัดระวังในการเที่ยวชม (แค่ชื่อก็บอกอยู่แล้ว) ตัวน้ำตกนั้นอยู่ห่างจากบริเวณทางเข้ามากต้องเดินกันพอได้หอบล่ะ แต่เมื่อผ่านไปถึงตัวน้ำตกแล้ว จะมีละอองน้ำกระสานซ่านเซ็นอยู่ทั่วบริเวณ ทำให้อากาศเย็นชื่นใจดีเหมือนกัน แต่อย่าเผลอไผลไปเดินในจุดที่น่าจะเป็นอันตรายนะครับ ยิ่งในช่วงน้ำหลากแล้วล่ะก็ น้ำตกจะยิ่งไหลแรงจนได้ยินเสียงน้ำกระทบแผ่นหินดังออกไปถึงปากทางเข้าเลยทีเดียว ควรจะใช้ความระมัดระวังให้มากเพราะน้ำตกแห่งนี้ได้เคยกลืนกินชีวิตทั้งคนและสัตว์น้อยใหญ่มามากแล้ว นอกจากนี้ก็ยังมีจุดอื่นที่น่าสนใจอีกเช่น มอสิงโต ซึ่งเป็นทุ่งกว้างและมีแหล่งดินโป่งภายอยู่ใน ถ้าโชคดีท่านอาจจะได้เห็นเก้ง กระทิงลงมากินดินโป่ง หรือถ้าโชคไม่ดีก็อาจจะได้เห็นเสือลงมากินนักท่องเที่ยว เพราะเท่าที่เคยได้ยินมานั้น เสือมักจะมาดักรอจับเก้งกวาง(และนักท่องเที่ยว)อยู่แถวนี้ ดูหน้าดูหลังกันไว้บ้างก็ดี จุดแวะพักอื่นๆ ก็เช่น ห้วยลำตะคอง หอดูสัตว์หนองผักชี อันนี้ก็เลือกแวะชมได้ตามแต่เวลาของท่านจะอำนวยเถอะครับ หรือถ้าสนใจจริง ๆอยากจะเดินป่าเข้าไปค้างแรมเป็นประสบการณ์สักครั้งในชีวิต สัก 2-3 คืนก็สามารถติดต่อเจ้าหน้าที่ได้ที่จุดบริการนักท่องเที่ยว เค้ามีให้เลือกหลายโปรแกรมแล้วแต่ท่านจะสะดวกครับ

ถ้าใครได้ขับรถไปตามถนนธนรัชต์ ซึ่งเป็นถนนเพียงเส้นเดียวบนเขาใหญ่นี้ อาจจะคิดเหมือนผมก็ได้ว่า ถนนเส้นนี้ไม่เหมาะกับการใช้ความเร็วเลย ประการแรกก็คือถนนนั้นค่อนข้างแคบและอีกประการหนึ่งก็คือ บรรยากาศนั้นรื่นรมย์ดีเหลือเกิน อากาศก็เย็นสบายดีเหมาะแก่การขับกินลมชมทิวทัศน์ไปเรื่อยเปื่อยมากกว่าจะมาเร่งรีบแข่งกันเหมือนในเมือง และที่นักท่องเที่ยวมักจะพบเจออยู่เป็นประจำก็คือลิงขอทาน ที่เดินกันขวักไขว่เหมือนจะเห็นถนนเป็นตลาดนัดเข้าไปทุกทีแล้ว ลิงพวกนี้มักจะมายืนเก้ ๆกัง ๆ อยู่ใกล้ ๆ รถของท่านหากท่านจอดดูมัน และมักจะทำท่าขออาหารจากบรรดานักท่องเที่ยวใจอ่อน เรียกว่าทำกันเป็นล่ำเป็นสันเลยทีเดียว หน้าตามันก็น่าเอ็นดูอยู่หรอกครับ แต่ทางที่ดีควรจะตัดใจไม่ให้อาหารแก่พวกมัน ไม่ใช่ว่าผมจะใจไม้ไส้ระกำหรอกนะแต่ถ้าพูดกันถึงผลดีผลเสียในระยะยาวแล้วจะทำให้พวกมันเคยตัวและไม่ยอมออกหาอาหารด้วยตัวเอง ถ้าเป็นอย่างนี้ไปเรื่อย ๆ ลิงรุ่นต่อ ๆไปก็จะไม่รู้จักวิธีหาอาหารและแหล่งอาหารตามธรรมชาติ และถ้ามีการปิดอุทยานแห่งนี้เมื่อไหร่ ลิงพวกนี้ก็จะอดตาย นอกจากนี้แล้วยังเป็นการเพาะนิสัยก้าวร้าวให้พวกมันอีกด้วย เพราะมันอาจจะทำร้ายหรือยื้อแย่งอาหารจากนักท่องเที่ยวเอาง่าย ๆ

ขากลับเมื่อท่านผ่านจุดบริการนักท่องเที่ยวก็อย่าลืมแวะอุดหนุนเสื้อยืดที่ระลึกซึ่งมีขายกันอยู่หลายร้าน เอาไว้เป็นของฝากหรือจะเอาไว้ใส่เล่นเมื่อยามคิดถึงเขาใหญ่ก็ยังได้ เชื่อผมไหมล่ะครับถ้าคุณได้ไปเขาใหญ่สักครั้ง คุณจะต้องกลับไปอีกเป็นครั้งที่สอง สาม หรืออีกหลาย ๆครั้ง

วันหยุดสุดสัปดาห์หน้าคุณมีโปรแกรมหรือยังล่ะ ถ้ายังไม่มีก็ลองไปสัมผัสเขาใหญ่ด้วยตัวเองสิครับ.

ส่องสัตว์ผ่านออนไลน์

สำหรับผู้ที่อยากศึกษาเรื่องสัตว์ป่าในชนิดต่างๆ เพิ่มเติม หากหาตำราหนังสืออ่านยากมากนัก ก็ลองเปิดเครื่อง ติดโมเด็มแล้วท่องเข้าสู่โลกของอินเทอร์เน็ตดู แล้วคุณจะรู้สึกซึ้งถึงธรรมชาติของสัตว์ที่น่ารัก พร้อมสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักอนุรักษ์สัตว์จากทั่วโลก

- http://www.afta.com.au/ สมาคมการท่องเที่ยวของออสเตรเลีย
- http://www.2zoe.com/ โฮมเพจเสือส่วนตัวของนาย Zoe & Ben มีแหล่งเชื่อมต่อไปยังไซท์ต่างๆ ที่เกี่ยวกับเสือ
- http://www.cptigers.org/index.html โฮมเพจเกี่ยวกับสมาคมเสือ เป็นหน่วยงานเฉพาะของกลุ่มอาสาสมัคร
- http://raptor.csc.flint.umich.edu/~mcdonald/ โฮมเพจเกี่ยวกับช้าง เมื่อคุณเข้ามาที่นี่คุณจะได้พบเห็นภาพช้างสวยๆ มากมายจากหลากหลายทวีป
- http://www.dap.csiro.au/~cameron/gallery/animals/deer/imindex.html

โฮมเพจที่แสดงรูปเกี่ยวกับกวาง